

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
/ X Niedziela Zwykła -09.06.2013/

1. W poniedziałek o godzinie 12.00 sprzed plebanii nastąpi wyjazd na pielgrzymkę do Sanktuariów Maryjnych.
2. W środę Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy o godz. 18.00 a po niej Msza św. wieczorna – zapraszamy Czcieli Matki Najświętszej. Taca zbierana w tym dniu przeznaczona jest na pokrycie kosztów renowacji ołtarza M.B.N.P.
3. W przyszłą niedzielę Członkowie Rady Parafialnej przeprowadzą kolejną zbiórkę do puszek na pokrycie kosztów renowacji ołtarzy.
4. Przez cały miesiąc czerwiec w naszym kościele codziennie po Mszy św. wieczornej będziemy odprawiali nabożeństwa czerwcowe, podczas których śpiewamy *Litanie do Serca Pana Jezusa*. Licznie uczęszczajmy na te nabożeństwa, aby wynagrodzić Panu Bogu wszystkie nasze grzechy i nieprawości.
5. Dziękujemy za przygotowanie kościoła do dzisiejszej liturgii.
6. W agendzie do nabycia prasa katolicka: Gość Niedzielny, Niedziela, Pismo Święte, albumy, różańce, znicze i wiele innych artykułów, albumy „Kościoły Diecezji Świdnickiej”.
7. Zapowiedzi przedmażeńskie:
 - Tomasz Adamów zam. Łądek Zdrój
 - Alicja Paulina Hajdasz zam. Stronie Śląskie
 - Marcin Bartłomiej Głogowski zam. Stronie Śląskie
 - Iwona Renata Hudziec zam. Strachocin
 - Malwina Teresa Rabenda zam. Stronie Śląskie
 - Marcin Kulisiewicz zam. Wrocław

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 10 VI – Błogosławiony Bogumił (ok. 1135-1204), biskup poznański i gnieźnieński (wspomnienie obowiązkowe);
- 11 VI – Święty Barnaba Apostoł, bliski współpracownik Świętego Pawła (wspomnienie obowiązkowe);
- 13 VI – Święty Antoni z Padwy (1195-1231), franciszkański prezbiter i doktor Kościoła, czczony i kochany od wieków na całym świecie (wspomnienie obowiązkowe).
- 14 VI – Błogosławiony Michał Kozal (1893-1943), biskup i męczennik obozu w Dachau (wspomnienie obowiązkowe);
- 15 VI – Błogosławiona Jolanta (ok. 1244-1298), zakonnica, klaryska, a w pierw żona Bolesława Pobożnego, księżna kaliska (wspomnienie obowiązkowe).

Komentarz do dzisiejszej Ewangelii

Kondukt pogrzebowy spotkał się z przechodzącym Chrystusem. Odprowadzano do grobu jedynego syna wdowy. Bolesne rozstanie dla samotnej matki. Jezus kierując się współczuciem wobec niej, postanawia otrzeć jej łzy. Naruszając odwieczne prawo, według którego żywi wchodzą w świat umarłych, Mistrz z Nazaretu decyduje się na odwołanie zmarłego z krainy śmierci i przywrócenie go żywym. Był to głośny cud Jezusa. Przeszkok z bólu żałoby w radość odzyskania żywego syna musiał być głębokim przeżyciem nie tylko dla matki. Pogrzeb, który nie odbył się do końca, nie dotarł do grobu, przerwany w połowie obrzędu, niedokończony, zrobił wielkie wrażenie zarówno na uczestnikach, jak i na świadkach. Jezusowi chodziło o zmanifestowanie swojej władzy nad śmiercią, władzy nawiązywania przerwanych przez nią więzów miłości i przyjaźni. Tej władzy, którą nie dysponuje nikt z ludzi, która jest poza naszymi możliwościami. Nożyce śmierci tną w sposób nieodwracalny. Nikt nie może złączyć tego, co one przecięły. One też boleśnie ranią tego, kto odchodzi, i jeszcze boleśniej tych, którzy zostają. W Ewangelii są przedstawione trzy cuda Jezusa ukazujące Jego moc nad śmiercią, moc łączenia zmarłego z żywymi, moc leczenia bolesnych ran rozdarcia spowodowanych przez śmierć. Wskreszenie córki Jaira miało miejsce tuż po jej śmierci; wskreszenie młodzieńca z Naim — w drodze na cmentarz; wskreszenie Łazarza, od czterech dni przebywającego w grobie. Pierwszego z tych cudów dokonał Jezus dla cierpiącego ojca, drugiego dla płaczącej matki, trzeciego dla otarcia łez Marii i Marty. Wszystkie te cuda miały przygotować Apostołów do czwartego cudu — przewyciężenia śmierci przez Jezusa w dniu Jego zmartwychwstania. Wskreszeni wracali do żywych. Zmartwychwstały już do nich nie wrócił, zjawił się jedynie po to, by zapewnić tych, którzy w Niego uwierzą, że może ich przeprowadzić w świat życia wiecznego. Jezusowi chodziło o przekonanie uczniów, że połączenie umarłych z żywymi, czyli wyprowadzenie ludzi z krainy śmierci i wracanie ich do ziemskiego życia, nie jest żadnym rozwiązaniem. W tym świecie prawa śmierci nie da się usunąć. Wskreszeni wcześniej czy później i tak muszą umrzeć. Córka Jaira, młodzieniec z Naim, Łazarz musieli umrzeć po raz drugi. A więc nie ma sensu sprowadzać umarłych z krainy śmierci w świat żywych. Istnieje natomiast sens łączenia żywych z umarłymi w świecie zmartwychwstałego Chrystusa. I w tym pragnie pomóc Jezus. On przyszedł na ziemię, przeszedł przez grób i zmartwychwstał, by nas przekonać o sensowności tego rozwiązania.